II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Απριλίου 1985

σχετικά με το σχέδιο της γερμανικής κυβερνήσεως να χορηγήσει ενίσχυση σε έναν παραγωγό νημάτων πολυαμιδίου εγκατεστημένο στο Neumünster

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(85/343/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, όπως προβλέπεται από το προαναφερόμενο άρθρο 93, και αφού έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

I

Με επιστολή της 5ης Νοεμβρίου 1984, η γερμανική κυβέρνηση είχε κάνει γνωστή στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, την πρόθεσή της να χορηγήσει οικονομική ενίσχυση σε έναν παραγωγό υφαντικών νημάτων και ινών πολυαμιδίου και ταπητουργικών νημάτων, εγκατεστημένο στο Neumünster.

Η ενίσχυση επρόκειτο να χορηγηθεί βάσει του νόμου επιδοτήσεως των επενδύσεων (Investitionszulagengesetz) και θα ανερχόταν σε ποσό 4,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, ήτοι 10 % της συνολικής επενδύσεως που θα πραγματοποιούσε η εν λόγω επιχείρηση.

Μετά από προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή θεώρησε ότι το εν λόγω σχέδιο ενισχύσεως δεν επρόκειτο να βοηθήσει την αναδιάρθρωση των σχετικών εγκαταστάσεων παραγωγής κατά την έννοια του κώδικα ενισχύσεων της Επιτροπής για τις συνθετικές ίνες του 1977, η ισχύς του οποίου παρατάθηκε το 1979, 1981 και 1983, και τούτο διότι η εν λόγω ενίσχυση δεν επρόκειτο να οδηγήσει σε μείωση της ικανότητας παραγωγής, ούτε σε προσανατολισμό της παραγωγής προς άλλες κατευθύνσεις πέραν των συνθετικών ινών και νημάτων.

Επειδή η σχεδιασθείσα επένδυση αφορούσε, απλώς, τον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων παραγωγής και λόγω του ότι, στην κοινοποίησή της της 5ης Νοεμβρίου 1984, η ίδια η γερμανική κυβέρνηση ανέφερε ότι η ενίσχυση επρόκειτο να χορηγηθεί με σκοπό την αντικατάσταση ορισμένων μηχανημάτων που είχαν τοποθετηθεί στη διάρκεια της δεκαετίας του 1960, η Επιτροπή θεώρησε επίσης ότι η ενίσχυση αυτή δεν θα πληρούσε ούτε τους όρους που τίθενται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές του 1971 και 1977 για τις ενισχύσεις στον τομέα των κλωστοϋφαντουργικών, ενδυμάτων και τεχνητών ινών, βάσει των οποίων ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί μόνο για ενέργειες αναδιάρθρωσης.

Τέλος, η Επιτροπή θεώρησε ότι, σε μία κατάσταση όπου οι άλλοι κοινοτικοί παραγωγοί συνθετικών ινών και νημάτων συνέχιζαν να καταβάλλουν σοβαρές προσπάθειες για να προσαρμοστούν στις σημερινές συνθήκες της αγοράς μειώνοντας σημαντικά τις μονάδες παραγωγής, η εν λόγω ενίσχυση δεν εμρόκειτο να προωθήσει μία τέτοια εξέλιξη που από κοινοτική άποψη να είναι επαρκής ώστε να αντισταθμίζονται τα αρνητικά αποτελέσματά της επί του εμπορίου και ότι η εν λόγω ενίσχυση —εξυπηρετώντας τη σχετική επιχείρηση σε έναν τομέα όπου υφίσταται υψηλός όγκος εμπορίου και έντονος ανταγωνισμός— θα μπορούσε να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και, κατά συνέπεια, θα ήταν ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση αυτή δεν πληρούσε τους αναγκαίους όρους για να τύχει μιας των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ και κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο της συνθήκης ΕΟΚ.

Με επιστολή της 18ης Δεκεμβρίου 1984, κάλεσε τη γερμανική κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

II

Η γερμανική κυβέρνηση, υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις της βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 2 ΕΟΚ, με επιστολή της 13ης Φεβρουαρίου 1985, υπογράμμισε ότι μόνο το 50 % περίπου της σχεδιαζομένης επενδύσεως αφορούσε νήματα πολυαμιδίου ενώ το υπόλοιπο επρόκειτο να χορηγηθεί για τους σκοπούς της υφαντοποίησης, παραγωγής πολυεστέρα, γενικών υπηρεσιών, τεχνικές μεθόδους παραγωγής και τεχνικές χρήσεις για τους σκοπούς της κλωστοϋφαντουργίας. Δήλωσε επίσης ότι επρόκειτο να εγκατασταθεί μία νέα μέθοδος συνεχούς παραγωγής πολυαμιδίου, η οποία θα είχε σημαντικές επιπτώσεις ως προς την ορθολογικοποίηση, καθώς και ότι η ικανότητα παραγωγής δεν επρόκειτο να αυξηθεί, πέραν των 35 000 τόνων, που έχει δηλωθεί ότι αποτελεί την σημερινή ικανότητα παραγωγής. Επίσης, το μερίδιο που κατέχει η επιχείρηση στην αγορά στην Δυτική Ευρώπη επρόκειτο να παραμείνει αμετάβλητο σε επίπεδο 1,4 % και με τη σχεδιαζόμενη επένδυση επρόκειτο να εξασφαλιστούν και να διατηρηθούν 1 210 μόνιμες θέσεις απασχόλησης.

Η γερμανική κυβέρνηση υπογράμμισε επίσης το γεγονός ότι η κανονική διοικητική διαδικασία βάσει του Investitionszulagengesetz επρόκειτο να ρυθμίσει τη χορήγηση ενισχύσεως με αποκλειστικό στόχο την αντικατάσταση του εξοπλισμού. Κατά συνέπεια, συμπέρανε ότι η σχεδιαζόμενη ενίσχυση θα ευθυγραμμίζεται με τον κώδικα ενισχύσεων στον τομέα των συνθετικών ινών και νημάτων.

Υποβάλλοντας τις παρατηρήσεις τους βάσει της ίδιας διαδικασίας, τρία άλλα κράτη μέλη, ένας σύνδεσμος επιχειρήσεων του τομέα και τέσσερις μεμονωμένες εταιρείες, υποστήριξαν την άποψη της Επιτροπής και εξέφρασαν σοβαρές ανησυχίες ως προς το σχεδιαζόμενο μέτρο ενισχύσεως. Στις παρατηρήσεις τους αυτές, τόνιζαν ότι ο εν λόγω τομέας εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα λόγω της υπερεπάρκειας του δυναμικού παραγωγής και των συμπιεσμένων τιμών, καθώς και ότι η χορήγηση ενισχύσεων σε μία τέτοια κατάσταση, θα στρέβλωνε τις συνθήκες ανταγωνισμού στην ΕΟΚ παρέχοντας αδικαιολόγητο πλεονέκτημα στην ενδεχόμενη δικαιούχο εταιρεία.

III

Υφίσταται μεγάλος όγκος εμπορίου στον τομέα των υφαντικών νημάτων και ινών καθώς και των ταπητουργικών νημάτων πολυαμιδίου, καθώς το 66 % της συνολικής παραγωγής της ΕΟΚ αποτελεί αντικείμενο συναλλαγών μέσα στην Κοινότητα. Η εν λόγω εταιρεία, η οποία σε αντίθεση με τα όσα ισχυρίζεται η γερμανική κυβέρνηση, κατέχει μερίδιο 4,1 % στην αγορά υφαντικών νημάτων και 5,1 % στην αγορά ταπητουργικών νημάτων και ινών σε ολόκληρη την Κοινότητα, συμμετέχει πολύ ενεργά σε αυτό το ενδοκοινοτικό εμπόριο εξάγοντας το 69 % της παραγωγής της αυτών των προϊόντων προς άλλα κράτη μέλη.

Στον τομέα των νημάτων πολυαμιδίου υφίσταται σημαντική υπερεπάρκεια δυναμικού παραγωγής στην ΕΟΚ καθώς —παρά το γεγονός ότι παρατηρήθηκε πρόσφατα μία κυκλική βελτίωση που προέκυψε, κυρίως, από τη μείωση των εισαγωγών από τις ΗΠΑ λόγω ανατιμήσεως του δολαρίου, και η οποία πρέπει επίσης να ερμηνευτεί με βάσει τον ιδιαίτερα χαμηλό όγκο φορτώσεων που πραγματοποίηθηκαν τα προηγούμενα έτη— η γεωγραφική κατανομή των μεριδίων παραγωγής συνεχίζει να είναι υπέρ του Τρίτου Κόσμου, καθώς επίσης συνεχίζει να ισχύει η γενικότερη τάση μετατροπής της παραγωγής από το πολυαμίδιο προς τον πολυεστέρα. Αποτέλεσμα τούτων είναι ο έντονος ανταγωνισμός που υφίσταται μεταξύ των παραγωγών πολυαμιδίου στην ΕΟΚ, οι περισσότεροι των οποίων συνεχίζουν να σημειώνουν ζημίες στην παραγωγή πολυαμιδίου καθώς οι τιμές είναι ιδιαίτερα συμπιεσμένες.

Το πολυαμίδιο ανήκει σε μία ομάδα προϊόντων που διέπεται από κλαδικές βιομηχανικές συμφωνίες βάσει των οποίων θα πρέπει να μειωθούν οι μονάδες παραγωγής.

Στην περίπτωση που η θέση μιας επιχειρήσεως υποστηρίζεται με τη χορήγηση οικονομικών ενισχύσεων, σε σύγκριση με άλλες επιχειρήσεις που την ανταγωνίζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, οι τελευταίες αυτές επιχειρήσεις θα πρέπει να θεωρηθούν ότι επηρεάζονται από την ενίσχυση. Στην προκείμενη περίπτωση, η σχεδιαζόμενη ενίσχυση με την οποία μειώνεται το επενδυτικό κόστος που θα έφερε κανονικά η εταιρεία που είναι εγκατεστημένη στο Neumünster της Γερμανίας, μπορεί να επηρεάζει το εμπόριο και να στρεβλώνει ή να απειλεί να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό μεταξύ κρατών μελών ευνοώντας την εν λόγω επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 ΕΟΚ. Το άρθρο 92 παράγραφος 1 ΕΟΚ, θεσπίζει την αρχή σύμφωνα με την οποία είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που παρουσιάζουν τα περιγραφόμενα στο ίδιο άρθρο χαρακτηριστικά.

Οι εξαιρέσεις από την εν λόγω αρχή, που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 2 ΕΟΚ, δεν μπορούν να εφαρμοστούν στη συγκεκριμένη περίπτωση λόγω του χαρακτήρα της σχεδιαζόμενης ενισχύσεως και επειδή ο νόμος βάσει του οποίου πρόκειται να χορηγηθεί η ενίσχυση δεν αποβλέπει σε τέτοιους στόχους.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 ΕΟΚ εκθέτει ποιες ενισχύσεις μπορούν να θεωρηθούν ως συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Το συμβιβάσιμο με τη συνθήκη ΕΟΚ πρέπει να προσδιορίζεται στο πλαίσιο ολόκληρης της Κοινότητας και όχι ενός χωριστού κράτους μέλους. Με

σκοπό να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία της κοινής αγοράς και λαμβανομένων υπόψη των αρχών του άρθρου 3 στοιχείο στ) ΕΟΚ, οι παρεκκλίσεις από την αρχή του άρθρου 92 παράγραφος 1 ΕΟΚ, όπως προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 ΕΟΚ, πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά κατά την εξέταση καθεστώτων ενισχύσεων ή χωριστών χορηγήσεων ενισχύσεων.

Ειδικότερα, οι παρεκκλίσεις αυτές μπορούν να εφαρμοστούν μόνον όταν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι μόνη της η ελεύθερη λειτουργία της αγοράς, χωρίς τη χορήγηση ενισχύσεων, δεν θα οδηγούσε τον ενδεχόμενο δικαιούχο της ενισχύσεως να υιοθετήσει τέτοια συμπεριφορά που να συμβάλει στην επίτευξη ενός των προαναφερόμενων στόχων.

Αν οι παρεκκλίσεις αυτές εφαρμόζονταν σε περιπτώσεις ενισχύσεων που δεν συμβάλλουν για την επίτευξη ενός τέτοιου στόχου ή περιπτώσεις ενισχύσεων που δεν είναι αναγκαίες για τέτοιους στόχους, τούτο θα σήμαινε ότι παρέχονται αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα σε βιομηχανικούς κλάδους ή επιχειρήσεις ορισμένων κρατών μελών, των οποίων επιδιώκεται απλώς η ενίσχυση της οικονομικής τους κατάστασης, καθώς και ότι επιτρέπεται η παρέμβαση επί των όρων συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών και η στρέβλωση του ανταγωνισμού, χωρίς τούτο να δικαιολογείται, βάσει του κοινοτικού συμφέροντος όπως προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3.

Ούτε η γερμανική κυβέρνηση παρέσχε, ούτε η Επιτροπή ήταν σε θέση να επισημάνει, κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι η σχεδιαζόμενη ενίσχυση εμπίπτει σε μία από τις περιπτώσεις παρεκκλίσεων που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3.

Στον τομέα των συνθετικών ινών και νημάτων γενικότερα και στον τομέα των υφαντικών νημάτων, ινών και ταπητουργικών νημάτων πολυαμιδίου ειδικότερα, το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών ανέρχεται σε υψηλά επίπεδα και ο ανταγωνισμός είναι ιδιαίτερα έντονος, λόγω των πλεοναζουσών μονάδων παραγωγής, που αδιαμφισβήτητα εξακολουθούν να υφίστανται, καθώς και των συμπιεσμένων τιμών όπως προαναφέρεται. Για τους λόγους αυτούς, οι συνθετικές ίνες και νήματα, μεταξύ των οποίων και το πολυαμίδιο, διέπονται από ορισμένους κανόνες πειθαρχίας στον τομέα των συνθετικών ινών, που θεσπίστηκαν από την Επιτροπή το 1977, κοινοποιήθηκαν στα κράτη μέλη με επιστολή της 19ης Ιουλίου 1977 και δημοσιεύτηκαν στο Δελτίο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Επιτροπή) του Ιουλίου/Αυγούστου 1977 (σημείο 1.5.3) και του Νοεμβρίου 1977 (σημείο 2.1.47), και η ισχύς των οποίων παρατάθηκε το 1979, 1981 και 1983.

Στην επιστολή της 8ης Αυγούστου 1983, με την οποία παρέτεινε την ισχύ του συστήματος ελέγχου των ενισχύσεων για μια ακόμη διετή περίοδο που λήγει στις 19 Ιουλίου 1985, η Επιτροπή τόνισε στα κράτη μέλη ότι διατυπώνει δυσμενή a priori γνώμη, όσον αφορά τις σχεδιαζόμενες ενισχύσεις, είτε πρόκειται για τομεακές, είτε για περιφερειακές ή γενικές ενισχύσεις, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της καθαρής ικανότητας παραγωγής των επιχειρήσεων του τομέα αυτού. Υπενθύμισε επίσης στα κράτη μέλη, ότι θα συνεχίσει να αντιμετωπίζει ευνοϊκά τα σχέδια χορηγήσεως ενισχύσεων με σκοπό την επιτάχυνση ή τη διευκόλυνση της διαδικασίας μετατροπής της παραγωγής πέραν από τις συνθετικές ίνες και προς άλλες δραστηριότητες ή αναδιάρθρωση, που να οδηγούν σε μειώσεις της ικανότητας παραγωγής.

Όλες οι ενισχύσεις στον τομέα των συνθετικών ινών, όχι μόνο οφείλουν να πληρούν τους όρους που προβλέπονται από τους κανόνες πειθαρχίας στον τομέα των συνθετικών ινών, αλλά επίσης διέπονται από τις κατευθυντήριες της Επιτροπής του 1971 και 1977, σχετικά με τις ενισχύσεις στην βιομηχανία κλωστοϋφαντουργικών, βάσει των οποίων η χορήγηση των επενδυτικών ενισχύσεων θα πρέπει να συνδέεται με την επίτευξη σαφών στόχων αναδιάρθρωσης, αντίθετα με τον απλό εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεων παραγωγής.

Εντούτοις, η σχεδιαζόμενη σε τούτη την περίπτωση επένδυση αφορά την εγκατάσταση μονάδας συνεχούς κατεργασίας σε αντικατάσταση της τώρα χρησιμοποιούμενης κατεργασίας «υψηλής ταχύτητας», η οποία διαιρείται σε δύο χωριστά στάδια. Αυτή η τεχνική συνεχούς κατεργασίας έχει αντικαταστήσει ήδη από αρκετά χρόνια την παλαιά μέθοδο και χρησιμοποιείται από τους περισσότερους παραγωγούς πολυαμιδίου, έτσι ώστε η εν λόγω επένδυση να μην συνιστά παρά ένα κανονικό εκσυγχρονισμό παρωχημένων εγκαταστάσεων με σκοπό να παραμείνουν ανταγωνιστικές. Το εν λόγω σχέδιο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως αναδιάρθρωση και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί με τη χρησιμοποίηση των ιδίων χρηματοοικονομικών πόρων της επιχειρήσεως χωρίς τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως.

Περαιτέρω, η Επιτροπή κατ' αρχήν ήταν πάντοτε αντίθετη στη χορήγηση ενισχύσεων για τη λειτουργία και θεωρούσε, ειδικότερα, στον τομέα των κλωστοϋφαντουργικών, των ενδυμάτων και των συνθετικών ινών και νημάτων ότι οι επενδύσεις που πραγματοποιούνται από επιχείρηση με σκοπό να διατηρηθεί σε λειτουργία ή να διατηρήσει το επίπεδο των εργασιών της χωρίς οποιαδήποτε θεμελιώδη αλλαγή, δεν μπορούν να τύχουν ενισχύσεως.

Η γερμανική κυβέρνηση, ενώ στις παρατηρήσεις της που υπέβαλε βάσει της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 ΕΟΚ εξήγησε την κανονική διοικητική διαδικασία βάσει του νόμου Investitionszulagengesetz, με σκοπό να αποφεύγονται οι ενισχύσεις για επενδύσεις αντικαταστάσεως, δεν υπέβαλε, ταυτόχρονα, κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει σαφώς ότι μπορούν να αποφεύγονται οι ενισχύσεις για κανονικό εκσυγχρονισμό και ορθολογικοποίηση και για επενδύσεις που αποβλέπουν στην προσαρμογή προς τα σημερινά τεχνικά πρότυπα, τα οποία έχουν δημιουργηθεί μετά την εγκατάσταση του υπό αντικατάσταση εξοπλισμού.

Το 1979, εξετάζοντας η Επιτροπή τον Investitionszulagengesetz, νόμο βάσει του οποίου χορηγείται η παρούσα ενίσχυση, ζήτησε από τη γερμανική κυβέρνηση να τροποποιήσει τα κριτήρια που υιοθετήθηκαν για την προώθηση των επενδύσεων ορθολογικοποίησης, έτσι ώστε να αποκλείονται όλες οι περιπτώσεις χορηγήσεως ενισχύσεων στη λειτουργία. Το 1981, η Επιτροπή επαναδιατύπωσε τις αντιρρήσεις της σχετικά με τα κριτήρια αυτά, στο μέτρο που ακόμη δεν εξασφάλιζαν ότι ενισχύ-

σεις θα μπορούσαν να χορηγηθούν μόνο σε επενδύσεις θεμελιώδους ορθολογικοποίησης και όχι σε επενδύσεις αντικαταστάσεως.

Επίσης, η γερμανική κυβέρνηση αναφέρθηκε ρητά στη σχεδιαζόμενη επένδυση χαρακτηρίζοντάς την ως επένδυση αντικαταστάσεως, στην κοινοποίησή της της 5ης Νοεμβρίου 1984.

Όσον αφορά, τον ισχυρισμό της γερμανική κυβερνήσεως ότι μόνο το 50 % περίπου της σχεδιαζόμενης επενδύσεως αφορά το πολυαμίδιο, θα πρέπει να σημειωθεί ότι το στάδιο κατεργασίας «υφαντοποίηση» λογικά δεν μπορεί να χωριστεί από την όλη παραγωγή του νήματος, και τούτο επειδή μόνο μετά την υφαντοποίηση —που στις περισσότερες επιχειρήσεις αποτελεί ένα στάδιο πλήρως ενσωματωμένο στην παραγωγή— πωλούνται τα περισσότερα νήματα στην αγορά με σκοπό τη χρησιμοποίησή τους για ύφανση. Επίσης, τα σχεδιαζόμενα προγράμματα στους τομείς των γενικών υπηρεσιών της εν λόγω επιχειρήσεως, η τεχνική για τη μέθοδο παραγωγής και η τεχνική χρησιμοποίησης για σκοπούς κλωστοϋφαντουργίας αποτελούν τμήμα της συνήθους στρατηγικής των παραγωγών συνθετικών ινών και νημάτων όταν αποβλέπουν στη διατήρησή τους σε λειτουργία και είναι αναγκαία για να διατηρήσει η εταιρεία μία ανταγωνιστική θέση στην αγορά, ειδικότερα, σε τομείς που παρουσιάζουν συνεχείς και σχετικά ταχύρρυθμες μεταβολές στα τεχνικά χαρακτηριστικά των προϊόντων, όπως ο τομέας των ινών και νημάτων.

Κατά συνέπεια, τα εν λόγω επενδυτικά σχέδια δεν παρουσιάζουν τίποτε το εξαιρετικό που να μπορεί να δικαιολογήσει την εκ μέρους της Επιτροπής εξαίρεση της σχεδιαζόμενης ενισχύσεως για τις επενδύσεις αυτές από τους κανόνες που περιλαμβάνονται στον κώδικα ενισχύσεων για τις συνθετικές ίνες και νήματα, βάσει του οποίου οι ενισχύσεις αυτές πρέπει να αποφεύγονται.

Επίσης, το υπόλοιπο των σχεδιαζόμενων ενισχύσεων που πρόκειται να διατεθεί για τον πολυεστέρα, δεν είναι δυνατό να τύχει παρεκκλίσεως από τους κανόνες του κώδικα ενισχύσεων είτε επειδή ο πολυεστέρας αποτελεί επίσης προϊόν καλυπτόμενο από τους εν λόγω κανόνες πειθαρχίας, είτε επειδή η γερμανική κυβέρνηση δεν υπέβαλε κανένα στοιχείο που να δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι η σχεδιαζόμενη ενίσχυση για τον πολυεστέρα ευθυγραμμίζεται με τους όρους που προβλέπονται από τον κώδικα ενισχύσεων.

Η γερμανική κυβέρνηση δήλωσε στις παρατηρήσεις της που υπέβαλε βάσει της διαδικασίας, ότι η σχεδιαζόμενη επένδυση δεν επρόκειτο να αυξήσει την υφιστάμενη ικανότητα παραγωγής της εταιρείας που δηλώθηκε ότι είναι 35 000 τόνοι. Εντούτοις, η ίδια η εταιρεία δήλωσε αρκετές φορές, και πρόσφατα το Δεκέμβριο του 1984, ότι διαθέτει συνολική ικανότητα παραγωγής 28 500 τόνων, και τούτο με την ευκαιρία της συμφωνίας μειώσεως από κοινού των μονάδων παραγωγής, που εγκρίθηκε από την Επιτροπή το 1984. Αυτή η διαφορά και μόνο των 6 500 τόνων, που υποδεικνύει αύξηση της ικανότητας παραγωγής μέσω του εν λόγω σχεδίου επενδύσεως, θα μπορούσε να εξηγήσει γιατί η εταιρεία, εγκαθιστώντας τη μονάδα συνεχούς παραγωγής μπορεί να ορθολογικοποιήσει και να βελτιώσει την παραγωγικότητα, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς, ενώ ταυτόχρονα να διατηρεί και να εξασφαλίζει όλες τις σημερινές 1 210 μόνιμες θέσεις απασχολήσεως.

Η γερμανική κυβέρνηση τονίζει ότι το μερίδιο που κατέχει ο ενδεχόμενος δικαιούχος της ενισχύσεως στην αγορά είναι 1,4 %. Εντούτοις, ο αριθμός αυτός υπολογίζεται βάσει του συνόλου της παραγωγής τεχνητών ινών και νημάτων στη Δυτική Ευρώπη, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα συνθετικά και κυτταρικά προϊόντα για κλωστοϋφαντουργικές και μη χρήσεις και, κατά συνέπεια, είναι εσφαλμένος.

Στον τομέα των υφαντουργικών ινών και νημάτων και ταπητουργικών νημάτων πολυαμιδίου, το μερίδιο που κατέχει η εταιρεία αυτή στο σύνολο της κοινοτικής παραγωγής ανέρχεται σε 4,1 % και 5,1 % αντίστοιχα. Έτσι, παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς η αρνητική επίπτωση στο εμπόριο που θα έχει η ενίσχυση για τα προϊόντα αυτά, θα είναι πολύ σημαντικότερη.

Τέλος, ο μελλοντικός δικαιούχος της ενισχύσεως είναι επιχείρηση θυγατρική του κυριότερου βιομηχανικού ομίλου της Γερμανίας με συμφέροντα καταμερισμένα σε πολλούς τομείς, όμιλος που εν μέρει ανήκει στο κράτος και η οικονομική δύναμη του οποίου είναι εντυπωσιακή, έτσι ώστε οι δυνάμεις της αγοράς να επαρκούν μόνες τους, για να εξασφαλίσουν την κανονική ανάπτυξη και τις σχεδιαζόμενες επενδύσεις χωρίς κρατική παρέμβαση.

Εν όψει των προαναφερομένων και σχετικά με την παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) ΕΟΚ για «ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων» πρέπει να παρατηρηθεί ότι η σχεδιαζόμενη ενίσχυση, μειώνοντας με τεχνητό τρόπο το κόστος για τον εκσυγχρονισμό και την ορθολογικοποίηση της εν λόγω επιχειρήσεως, θα αποδυναμώσει την ανταγωνιστική θέση των άλλων παραγωγών μέσα στην ΕΟΚ και, κατά συνέπεια, θα έχει ως αποτέλεσμα την περαιτέρω μείωση του βαθμού χρησιμοποίησης των μονάδων παραγωγής και τη συμπίεση των τιμών, εις βάρος άλλων παραγωγών οι οποίοι, ενδεχομένως, να αποσυρθούν από την αγορά και οι οποίοι μέχρι σήμερα έχουν επιβιώσει χάρη στην αναδιάρθρωσή τους και τη βελτίωση της ποιότητας και της παραγωγικότητας που πραγματοποίησαν με δικούς τους όρους. Έτσι, η σχεδιαζόμενη ενίσχυση που θα ευνοήσει την εν λόγω επιχείρηση, της οποίας η θέση στην αγορά θα παύσει να αποτελεί συνάρτηση αποκλειστικά της δικής της αποτελεσματικότητας και των δικών της δυνάμεων και προσπαθειών, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι «προωθεί την ανάπτυξη» ή συμβάλλει για τη δημιουργία μιας καταστάσεως η οποία από κοινοτική άποψη να είναι επαρκής, ώστε να αντισταθμίζονται τα αρνητικά αποτελέσματα της ενισχύσεως.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) ΕΟΚ, σχετικά με ενισχύσεις που αποβλέπουν στην προώθηση

ή διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων περιοχών, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το βιοτικό επίπεδο στην περιοχή Neumünster δεν είναι ασυνήθως χαμηλό, ούτε επικρατεί σοβαρή υποαπασχόληση κατά την έννοια της παρεκκλίσεως που προβλέπεται στο στοιχείο α). Επίσης, οι τομεακές επιπτώσεις περιφερειακών ενισχύσεων στον εν λόγω βιομηχανικό κλάδο πρέπει, στην περίπτωση αυτή να εξεταστούν ακόμη και για τις πλέον υπανάπτυκτες περιοχές —στις οποίες βεβαίως το Neumünster δεν ανήκει— πράγμα που αποτελεί και τον λόγο για τον οποίο η Επιτροπή οφείλει να ασκεί τον έλεγχό της επί της κοινωνικής και οικονομικής καταστάσεως, στο πλαίσιο του κοινοτικού συμφέροντος, το οποίο στον εν λόγω τομέα είναι η μείωση της ικανότητας παραγωγής. Αν ληφθεί υπόψη η κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα, και κατά πάσα πιθανότητα θα παραμείνει στο προβλεπόμενο μέλλον, ο σχετικός βιομηχανικός κλάδος, η επένδυση που προβλέπεται να τύχει ενισχύσεως δεν πρόκειται να αναδιαρθρώσει τις εγκαταστάσεις παραγωγής και, κατά συνέπεια, δεν φαίνεται πιθανό να την καταστήσει οικονομικά και χρηματικά βιώσιμη, ούτε πρόκειται να εξασφαλίσει τις σημερινές θέσεις απασχολήσεως.

Κατά συνέπεια, η σχεδιαζόμενη ενίσχυση δεν πρόκειται να προωθήσει την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής Neumünster κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) ΕΟΚ, επειδή δεν πρόκειται να δημιουργήσει στην περιοχή αυτή καμία πάγια αύξηση του εισοδήματος ή μείωση της ανεργίας, αλλά πρόκειται μάλλον να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό στο ενδοκοινοτικό εμπόριο χωρίς να προσφέρεται το αναγκαίο αντισταθμιστικό αντάλλαγμα για την περιφερειακή ανάπτυξη.

Όσον αφορά την παρέκκλιση που προβλέπεται από το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) ΕΟΚ, είναι προφανές ότι η εν λόγω ενίσχυση δεν αποβλέπει στην προώθηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή στην άρση σοβαρής διαταραχής της γερμανικής οικονομίας. Παρά το ότι η γερμανική οικονομία αντιμετωπίζει κοινωνικές και οικονομικές δυσχέρειες, αυτές δεν είναι και οι πλέον σοβαρές μέσα στην Κοινότητα. Υπό τις συνθήκες αυτές, υφίσταται άμεσος κίνδυνος κλιμάκωσης των κρατικών ενισχύσεων και κάθε κρατική ενίσχυση πρόκειται, κατά πάσα πιθανότητα, να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

Συνεπώς, το εν λόγω σχέδιο ενισχύσεως δεν πληροί τους όρους που πρέπει να πληρούνται για να τύχει μιας των παρεκκλίσεων από το άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Δεν επιτρέπεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να εφαρμόσει το σχέδιό της, που κοινοποίησε στην Επιτροπή με επιστολή της 5ης Νοεμβρίου 1984 και το οποίο συμπληρώθηκε με την επιστολή της 13ης Φεβρουαρίου 1985, στην διάρκεια της διαδικασίας βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2, να χορηγήσει δηλαδή ενίσχυση ύψους 4,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων σε έναν παραγωγό νημάτων πολυαμιδίου εγκατεστημένο στο Neumünster.

Άρθρο 2

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ενημερώνει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από της ημερομηνίας κοινοποιήσεως της παρούσας αποφάσεως, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με αυτή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 2 Απριλίου 1985.

Για την Επιτροπή

Peter SUTHERLAND

Μέλος της Επιτροπής